

Loek en Lieneke in et sprokiespark

Een sprokiesachtig tenielstok in et Stellingwarfs

In dit tenielstok bin een peer sprokies verwarkt. Et sluut daaromme goed an bi'j et boek 'Sprokies van Grimm in et Stellingwarfs'. Et oorspronkelike verhael over Loek en Lieneke is schreven deur Jaap Sikkema uut Oosterwoolde, de tenielbewarking zorgde Sietske Bloemhoff veur.

Tal personen: 15 plus een groepien fietsers

Lieneke

Loek

Mem

Verteller 1

Verteller 2

Verteller 3

Groepien fietsers

Wolf 1

Beppe (wolf)

Wolf 3

Mannegien

Boswaachter

Biggien 1

Biggien 2

Biggien 3

Boer

Mem: 'Doe now niet zo kattig, Lieneke. Zoe'n sprokiespark is hatstikke mooi, heur. We gaon toch niet de hiele dag bi'j de caravan zitten te koekebakken!'

Lieneke: 'Wi'j bin gien kleine kiender meer, ik gao echt niet mit naor zoe'n kienderachtig park. Echt niet!' (Lieneke lopt kwaod vot)

Verteller 1: 'Loek en Lieneke zitten even laeter naost mekeer op de raand van de zaandbak. Zi'j bin mit heur oolden op een camping in Appelsche en staon tegenover mekeer op een grösveltien.'

Loek: 'Wat gao ie vanmiddag doen?'

Lieneke: 'Mien oolden willen mit mi'j naor een sprokiespark, mar daor he'k hielemaole gien nocht an, ik gao mit dit mooie weer vule liever te zwemmen.'

Loek: 'Daor he'k ok wel zin an, zuwwe mar mit zien beidend?'

Lieneke: 'Ofpraot.' (Loek en Lieneke lopen vot)

Verteller 1: ‘Middags lopen Loek en Lieneke naost mekeer naor de uutgang van de camping, een zwemtasse mit een haanddoek en wat eteri’je over de schoolder. Et is nog vroeg, mar ze kun et gezeur over dat sprokiespark niet meer anheuren.’ (Intied kommen Loek en Lieneke d’r weer anlopen)

Lieneke: ‘Wi’j gaon now es linksof, dan hewwe niet etzelde pad as de veurige keer.’

Verteller 1: ‘Lieneke en Loek vienen et wel spannend en stoer stappen zi’j een fietspad op. Een aentien veerder is d’r een zaandpad de bos in.’

Loek: ‘Zuwwe dit zaandpad in, al die fietsers rieden ons haost van de sokken!’ (Een groepien fietsers ridt langs Loek en Lieneke)

Lieneke: ‘As we dan mar niet verdwaelen, ik bin bange dawwe et pad weeromme niet weer vienen kunnen!’

Loek: ‘Nee jong, bi’j’ gek, wi’j pakken een dikke stok en trekken een streep in et zaand, dan kuwwe altied weer weerommelopen langs die streep.’

Lieneke: ‘Dat is een hiel goed idee, Loek!’ (Ze pakken een stok en lopen vot, intied een streep trekkende op et pad)

Verteller 2: ‘An et aende van et fietspad gaon Loek en Lieneke een donker pad in dat tussen sparrebomen langes lopt. Inienen zicht Lieneke wat lopen aachter een peer dikke sparrebomen, et... liekt wel een wolf! Veurd dat zi’j Loek anstoten kan om dat te zeggen, lopt de wolf al naost heur en zegt:

Wolf 1: ‘Zeg kiender, waor gaon jim henne, zo allienig.’

Lieneke: ‘Wi’j gaon naor een oolde vrouw op vesite.’ (Lieneke lacht wat, mar kikt ok wel een betien bange)

Wolf 1: ‘Kiek mar uut veur de wilde dieren hier, ze pakken je zomar.’ (De wolf begint wat te grommen)

Loek: ‘Wij bin niet bange veur wilde dieren, heur! Maek daj’ votkommen, wolf!’ (Loek hoolt de stok driegende omhogens)

Wolf 1: ‘Niet slaon, niet slaon, ik doe jim niks, ik bin een aorige wolf!’ (De wolf hoolt de hanen boven et heufd en draeft hadde vot)

Verteller 2: ‘Loek en Lieneke kommen uut de donkere bos en lopen dan een klinkerweggien op. Hier en daor staon een peer kleine husies.’

Loek: ‘Moej’ hier es kieken, een mannegien van hoolt. Dat is knap maekt.’ (Loek wiest et an veur Lieneke, mar op etzelde stuit stapt et hoolten kereltien van een stobbe en gaot naost Loek lopen)

Lieneke: ‘Wat veur hoolten klaas bin ie?’

Mannegien: ‘Ik bin gien hoolten klaas, ik bin Pinoccio. Ik bin maekt van et alderduurste hoolt deur de beste beeldhouwer van de hiele wereld.’ (Et mannegien kikt eigenwies)

Lieneke: ‘Now, now, now, niet overdrieven, ik zag je krek nog op die oolde stobbe staon. Mar wat krieg ie iniens een lange neuze!’

Loek: ‘Wat een opschepperi’je!’

Mannegien: ‘Ik hebbe ok in et circus warkt. Hoge in de tente an de trappeze dee ik de muuilkste oefenings.’ (Et mannegien hoolt de hanen veur zien neuze)

Lieneke: ‘Ie liegen daj’ basten. Ik zie et wel an jow neuze, heur.’

Mannegien: ‘Now, goed dan, ik liege.’ (Et mannegien dot zien heufd wat naor beneden, dri’jt him omme en lopt vot)

Verteller 3: ‘Loek en Lieneke bin slim ni’jsgierig as zi’j veerderop een klein husien staon zien. D’r hangt een tasse an de deure van et hokke en de veurdeure staot wiedewaegen los. As zi’j deur et raem naor binnen kieken, heuren zi’j een stemme roepen:

Beppe (wolf): ‘Kom d'r mar in, heur.’

Verteller 3: ‘Et is schiemerig binnen en in de slaopkaemer bin de gediene dichtedaon. Loek en Lieneke zien dat d’r iene in bedde ligt, mit een spitse neuze en een streken, rood mussien op.’

Beppe (wolf): ‘Kom mar bi’j mi’j, ik bin een oolde, lieve beppe.’

Lieneke (fluustert): ‘Ik heb die stemme vaeker heurd.’ (Ze kikt goed om heur henne)

Loek: ‘Wat hebbe ie grote oren.’

Beppe (wolf): ‘Daor kan ik beter mit heuren.’

Lieneke: ‘Wat hebbe ie grote ogen.’

Beppe (wolf): ‘Daor kan ’k beter mit zien.’

Loek: ‘Wat hej' een grote mond.’

Beppe (wolf): ‘Ja, daar kan ik jow beter mit opeten.’ (De wolf springt uut et bedde en zal Loek en Lieneke pakken. Dan komt de boswaachter d'r an en wil de wolf doodschieten...)

Boswaachter: ‘Ie aekelige rotwolf. Wat moet ie in mien huus. En zomar twee kiender griepen willen. Dit moet opholen! Now gaoj' d'r an!!’ (De boswaachter mikt op de wolf, mar die vligt gauw et huus uut)

Loek: ‘Jongejonge, boswaachter. Krek op tied, dank-je-wel!’

Lieneke: ‘Boswaachter, hatstikke bedaankt, heur!’

Boswaachter: ‘Et spiet me aanders meraokel dat ik him niet raeken kon...’

Verteller 3: ‘Loek en Lieneke lopen weer veerder deur de bos. Ze maeken wel hiele biezuondere dingen mit. En moej' now toch kieken wie ze now weer tegenkommen!’

Loek: ‘Now moej' toch es kieken, daar hej' al weer zoe'n misselike wolf.’

Lieneke: ‘Wolf, wat doen jim toch de hiele tied bi'j oons in de buurt?’

Wolf 3: ‘Stille, ik heb et niet op jim veurzien. Mar ik heur krek dat d'r drie biggies votlopen binnen uut de stal van de boer. Ik hebbe de boer beloofd om te helpen mit zuken.’ (De wolf kikt gemien en slikt him om de bek)

Loek: ‘Wat goed dat ie helpen mit zuken.’ (Loek kniepoogt Lieneke an)

Lieneke: ‘Zeg dat wel. Dat vaalt me van je mit, wolf.’

Loek: ‘We hebben ze krek zien, wolf, ie moe'n die kaante op, dan vien ie ze wel!’ (Loek en Lieneke wiezen de kaante uut waor ze krek wegkommen binnen)

Wolf 3: ‘Daank jim wel! Ik gao gauw achter die lekkere happies an en breng ze mitien naor de boer!’ (De wolf draeft hadde de kaante op die Loek en Lieneke anwezen hebben)

Lieneke: ‘Et is een gemiene wolf, mar hi'j is ok oegrieslik dom. Lao'we gauw de biggies opzuchen en ze naor de boerderi'je brengen)

Loek: ‘Doen we.’ (Ze geven mekeer een high five)

Verteller 3: ‘De drie biggies bin votkreupen achter een peer struken en knorren aangstig. Luuster mar es:

De drie biggies: ‘Knorknor... knorknor...’

Biggien 1: ‘Knorknor... help oons toch... wie helpt oons?’

Biggien 2: ‘Knorknor... we willen zo graeg naor huus...’

Biggien 3: ‘Knorknor... we lopen nooit weer vot...’

Verteller 3: Loek en Lieneke lopen tegere mit de drie biggies veerder. As ze bi’j een boerderi’je kommen lopen de biggies daor hadde naor toe.

Biggien 1: ‘Boer, boer, daor bin we weer!’

Boer: ‘Hedenhitskes, moej’ now toch es zien!’

Biggien 2: ‘Wat bin we bliede dat we weer thuis binnen!’

Boer: ‘Waor weren jim toch... d’r bin hier wolve in de buurt! Die hadden jim wel pakken kund!’

Biggien 3: ‘Dat klopt, boer! Ien zoe’n gloeperd had oons haost te pakken!’

Boer: ‘Kom mar gauw in de stal, biggies! Wat bin ik bliede dat ik jim weer zie!’

Verteller 3: ‘Loek en Lieneke lopen deur tot de raand van de bos en kommen bi’j een hekke.’

Lieneke: ‘Zuwwe es kieken waor we uutkommen as we dat hekke deurgaon?’

Loek: ‘Liekt me niet verkeerd, Lieneke.’

Verteller 3: ‘Loek en Lieneke lopen een terrein op en zien dan dat ze weer op de camping binnen. Dan zien ze de mem van Lieneke ankommen.’

Mem: ‘Waor bin jim toch de hiele tied west? We zaggen jim nargens!’

Lieneke: ‘Och mem, we bin naor een sprokiespark west.’

Loek: ‘En dat was hatstikke mooi, en best spannend!’

(Loek en Lieneke kieken mekeer an en proesten et dan uut van et lachen)